

El cervell i la música: Recerca i aplicació de les neurociències en la pràctica musical.

Convertir-se en músic i aconseguir el nivell desitjat d'interpretació és un dur treball que requereix molta experiència aconseguida després de molts anys de pràctica amb l'instrument o amb la veu. Habitualment, el perfeccionament de l'habilitat musical es avaluat a través de canvis perceptibles durant la interpretació, com per exemple una millorança del control motor, la producció d'un so més ric, o una expressió artística més sofisticada. Encara que tinguem tendència a pensar en els músculs com a responsables de la nostra actuació, és el nostre cervell el que inicia i coordina els nostres moviments i els fa més eficaços, integrant i associant els estímuls sensorials amb accions motores. És a dir, és capaç d'integrar simultàniament els sons, les imatges, la posició dels músculs, la pressió dels dits, dels llavis o de les cordes vocals... i adaptar-ho perquè en menys d'un segon es prepari per a un moviment nou. Per tant, és el cervell el que realitza la música, encara que sigui el mateix cervell el que canviï a causa d'ella. Aquesta interacció recíproca fa que la pràctica musical sigui el model més utilitzat pels neurocientífics per entendre com el nostre cervell controla les nostres accions, alhora que, com l'aprenentatge musical millora la nostra activitat cerebral. Aquesta xerrada té com a objectiu, d'una banda, aportar una visió general sobre aquesta increïble àrea de recerca, és a dir, l'estudi dels efectes de la música en el cervell. Per una altra, explicar les implicacions d'aquestes recerques en la vida diària dels músics i d'aquells que volen aprendre música.